

**Žaloba podaná 8. marca 2011 — Európska komisia/
Belgické kráľovstvo**

(Vec C-122/11)

(2011/C 160/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Kreuzschitz a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Belgické kráľovstvo si tým, že až od 1. augusta 2004 zrušilo podmienku bydliska, ktorá bránila valorizácii dôchodkov európskych občanov a občanov EHP, ktorí mali bydlisko mimo územia štátu, ktorý uzavrel s Belgickom dohodu o vzájomnosti, a tým, že neodstránilo diskrimináciu, ktorej boli tieto osoby vystavené až do 1. augusta 2004, čím prišli o časť svojich dôchodkov, porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 4 a 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia⁽¹⁾, ako aj z článkov 18 a 45 ZFEÚ, ktoré zakotvujú zásadu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti,

— zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že vnútroštátna právna úprava vytvára diskrimináciu voči štátnym príslušníkom iných členských štátov, lebo len týmto osobám ukladá povinnosť bydliska na území jedného z členských štátov alebo na území štátu, ktorý uzavrel s Belgickom dohodu o vzájomnosti, aby im mohli byť valorizované ich dôchodky v období do 1. augusta 2004.

Komisia okrem toho tvrdí, že už citované nariadenie (ES) č. 883/2004 nestanovuje podmienku bydliska na území jedného z členských štátov, aby bolo možné odvolávať sa na zásadu rovnosti zaobchádzania. Osoby, na ktoré sa uvedené nariadenie vzťahuje tak môžu žiadať uplatnenie tejto zásady, aj keď majú bydlisko v treťom štáte. Štát tak už nemôže obmedziť valorizáciu dôchodkov len na svojich štátnych príslušníkov, ale musí ju tiež priznať dôchodcom s bydliskom v treťom štáte.

Napokon sa Komisia domnieva, že legitímna dôvera, praktické ťažkosti a finančné dôsledky, na ktoré sa belgické orgány odvolávajú na účely odôvodnenia nemožnosti retroaktívne uplatniť zmenenú právnu úpravu, nemožno prijať.

**Žaloba podaná 25. marca 2011 — Európska komisia/
Francúzska republika**

(Vec C-145/11)

(2011/C 160/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Šimerdová a A. Marghelis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Francúzska republika si tým, že zamietla dve žiadosti o povolenie uvádzať na trh veterinárne lieky CT-Line 15 % Premix a CT-Line 15 % Oral Powder v rámci decentralizovaného postupu upraveného v tejto smernici, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 32 a 33 smernice 2001/82/ES, ktorou sa ustanovuje Zákoník spoločenstva o veterinárnych liekoch⁽¹⁾,

— zaviazať Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V predmetnej žalobe Komisia uvádza, že uvedená smernica 2001/82/ES členskému štátu nedovoľuje vykonať v rámci decentralizovaného postupu právne a vedecké posúdenie žiadosti o povolenie uvádzať liek na trh. Štádium uznávania slúži výlučne na overenie, či predložený spis je totožný v súlade požiadavkami uvedenými v článku 32 ods. 1 smernice vo všetkých členských štátoch, či je úplný a či obsahuje zoznam dotknutých členských štátov. Preto žalobkyňa žalovanej vytyka, že zamietla žiadosť o povolenie s uvedením dôvodov týkajúcich sa okrem iného zloženia lieku, jeho aplikačnej podoby, jeho údajnej nezlučiteľnosti s vnútroštátnym právom a prípadného nebezpečenstva pre verejné zdravie.

Komisia tiež poukazuje na to, že dotknuté členské štáty, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o povolenie, sú v štádiu uznávania povinné uznať hodnotiacu správu predloženú referenčným členským štátom okrem prípadu, že povolenie predstavuje riziko ohrozenia zdravia ľudí alebo zvierat alebo životného prostredia v zmysle článku 33 smernice. Francúzske orgány však nepostupovali v súlade s týmto článkom.

⁽¹⁾ Smernica 2001/82/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje Zákoník spoločenstva o veterinárnych liekoch (Ú. v. ES L 311, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 3).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72.